

Clijisen, Anita

Anna's tuin / Anita Clijisen – Cichorei: Amsterdam

ISBN 978 94 91748 58 5

NUR 749

Tekeningen binnenwerk en omslag: Marjan Luikinga

Redactie, vormgeving en opmaak: Jaap Verheij

© 2016 Anita Clijisen / Uitgeverij Cichorei, Van Beiningenplein 15-2,
1051 VS Amsterdam

www.uitgeverijcichorei.nl

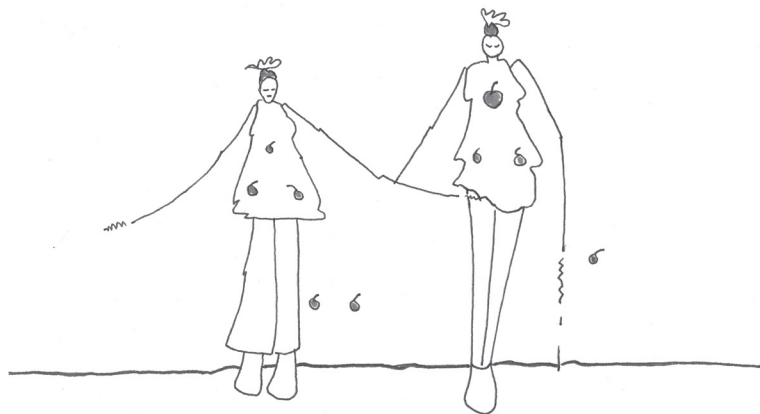
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

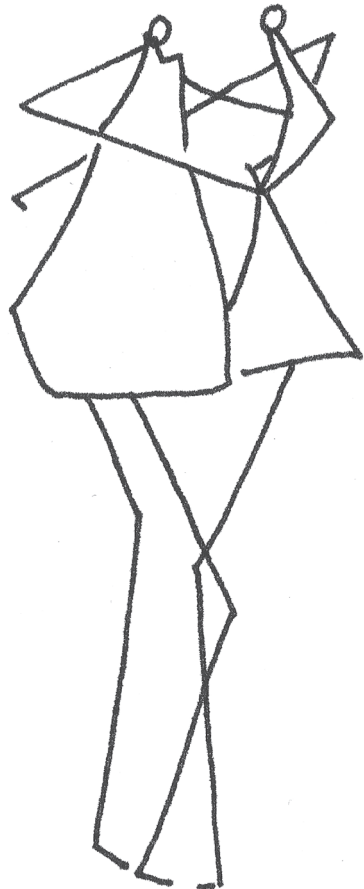
No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the publisher.

Anita Clijsen

ANNA'S TUIN

met tekeningen van
Marjan Luikinga

Het is een prachtige voorjaarsdag in mei.

Anna zit in de tuin. De papavers en klaprozen staan op exploderen, de rozen zijn in aantocht. Anna's ogen drinken de kleuren en blijven steken bij het in opmars zijnde moederkruid. Straks zullen de fragiele witte bloemen zichtbaar worden.

Ze zal zo nog even de paarse aardappel water geven, die Mario's dochter Julia samen met hem in de tuin heeft geplant. Maar eerst nog even niets doen, alleen maar kijken en genieten van al die pracht.

Er komen heerlijke geuren uit de keuken en Anna verheugt zich op een maaltje met de eerste verse ingrediënten van dit seizoen, groene asperges uit eigen tuin. Anna's man Mario staat steeds vaker achter de pannen, en Anna is steeds meer in de tuin te vinden.

Haar wens was uitgekomen, de wens om een lieve man te vinden, om samen op een schommelbank de dag door te nemen en te genieten van het prachtige uitzicht.

De koekjes die ze had kunnen presenteren eerder die dag had Julia gemaakt. Als reservemoeder had Anna haar de eerste stapjes in de keuken bijgebracht. Eerst de toetjes, en de hapjes vooraf, tot ze zelfstandig aan het werk kon. Nu, tien jaar later, schotelt ze regelmatig gerechten voor die Mario en zij niet eens zouden kunnen verzinnen.

Anna was vastbesloten om het anders te doen dan haar eigen stiefmoeder Tanja, en dat is gelukt.

Oprijzend uit een kleurarme vlakte, was Tanja voor de kleine Anna als een stralende klapproos in haar tuin. Vrolijk, parmantig en vooral fris. Ze konden het goed vinden met elkaar. Tanja's lange fladderende armen waren vaak verstrengeld met die van haar.

Tanja zag Anna gewoon zoals ze was, althans voor een poosje. Door haar werd ze niet bedolven onder verdriet dat ze niet begreep.

Kort nadat Anna's moeder was overleden, verscheen Tanja wat vaker op het toneel.

Er moest snel een vrouw worden gevonden voor Van Leeuwen, om de zorg voor de moederloze kinderen over te nemen. De zorg voor Magda, de oudste, de zorg voor broer Frans, de tweede, en de zorg voor Anna en Lies, de tweeling.

Van Leeuwen was een bekwame accordeonspeler en een aimabel man. Tanja was vaak aanwezig bij de talloze optredens die hij verzorgde in de salon van het prachtige Herenhuis in Aardenburg. Ze was onder de indruk, niet alleen vanwege zijn spel, maar ook om zijn uiterlijk en aanzien.

Van Leeuwens vader kwam vaak in Parijs en had op een van zijn reisjes een langspeelplaat meegebracht met daarop Franse musettemuziek. Van Leeuwen had hem grijsgedraaid, zo mooi vond hij het.

Van Leeuwens vader was meubelmaker. In zijn vrije tijd was hij beeldhouwer, hij maakte alleen maar vrouwenbeeldjes. De kleinkinderen moesten daar vaak om lachen. Grootmoeder lachte nooit mee. Ze had graag nog willen studeren maar daar was het de tijd niet voor. Bovendien was ze zwanger geraakt van Anna's vader. Ze had geen talent om kinderen groot te brengen, dus bleef het bij een.

Anna's opa van moeders kant was een zeeman. Hij was veel weg en niet erg spraakzaam als hij thuis was. Oma was een zelfstandige, lieve, vrolijke vrouw. Als meisje was ze in de kost gegaan en daar was ze tevreden mee geweest. Haar grootste verdriet was het overlijden van haar oudste dochter, Anna's moeder.

Oma had zich graag willen ontfermen over de kinderen, maar dat wilde Van Leeuwen niet. Ze had zich fel gekeerd tegen de komst van Tanja. 'Veel te snel,' had ze geoordeeld, 'je moet toch eerst samen met de kinderen kunnen rouwen om het verlies van hun moeder, jouw vrouw? Er

is nog geen plek voor een ander. En wie is zij eigenlijk? Denk aan de kinderen!’ had ze hem toegeschreeuwd.

Van Leeuwen vond dat ze eigenlijk wel gelijk had en boekte een reisje om met de kinderen samen te kunnen zijn.

‘Leuk!’ hadden de toen elfjarige Anna en Liesje geroepen toen hun vader aankondigde dat Tanja toch meeding. Magda, die toen veertien jaar was, vond het vreselijk. De twaalfjarige broer Frans had zijn schouders opgetrokken en zich afzijdig gehouden.

Nu Tanja meeding, kon er niet gerouwd worden samen. Er werd niet meer over moeder gesproken. Nooit meer.

Van Leeuwen en Tanja waren snel getrouwd, maar er was geen echte bruiloft. De kinderen werden van school gehaald om erbij te zijn. Het stadhuis was tegenover de school. Verder geen bekenden, vrienden of familie.

Anna herinnert zich hoe zij en Lies in de achterhoede de trappen op sprongen. Ze waren blij dat ze niet naar een saaie les hoefden, dit was veel leuker. Van Leeuwen liep voorop met Magda, broer Frans en Tanja daarachter.

‘Wie trouwt er nu eigenlijk met wie?’ had een lachende trouwambtenaar gevraagd. Tanja was een flink stuk jonger dan Van Leeuwen en niemand had speciale kleding aan.

‘Dat is niet nodig, Anna,’ had haar vader lacherig geantwoord op haar vragende blik. ‘We gaan even een boterbriefje halen.’

Wat dat betekende en waar dat goed voor was begreep Anna niet, maar de appeltaart achteraf was erg lekker.

Al dwalend door haar tuin, en al dwalend door het verleden plukt Anna een knopje van het moederkruid. Ze frunnikt er wat aan, pakt dan een gieter en geeft vergezeld van kat Suus de paarse aardappel wat water.

Haar gedachten dwalen af naar Julia. Mario had zijn dochter destijds verteld over zijn nieuwe vriendin, en over haar tuin en haar katten. Suus was een bang katje waar je niet te dichtbij moest komen. Zomaar aaien kon niet, en aaien terwijl je met je gedachten ergens anders zat al helemaal niet. Dan kon je wel een pets verwachten.

Was ik vroeger maar zoals Suus geweest, denkt Anna, dan had ik me niet zo laten aaien door Tanja. Of misschien was het makkelijker geweest als ik zoals Snaaier was. Die probeerde altijd de brokjes van Suus te pikken als het etenstijd was.

Precies op tijd is Anna terug in huis. Mario houdt een bord onder haar neus. Het ziet er prachtig uit.

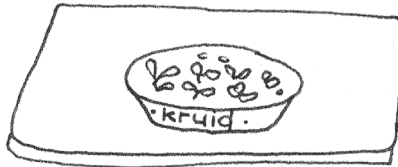

Een week later is de grote explosie begonnen. De tuin straalt van de klapprozen, papavers, korenbloemen en goudsbloemen.

Anna plukt een voor een wat goudsbloemen om te drogen, voor een sterk ontgiftende thee. Voor het geval er nog wat achtergebleven is, denkt ze, terugspringend in de tijd.

Ze moet denken aan het raadsel van de as van haar vader. Zou een goede chemicus alsnog wat sporen van vergif kunnen ontdekken? Wordt daarom verzwegen waar de as is? Hopelijk is het ergens uitgestrooid op een mooi plekje in de natuur.

Anna sluit even haar ogen om in gedachten een plek te verzinnen en strooit er wat goudsbloemen en gouds-bloemzaadjes. 'Hier pa, voor het geval dat...'

Een eindje verderop bij de druif die ze van haar vader had gekregen, praat ze in gedachten tegen hem. 'Vertel nou eens pa. Hoe zat het nou toch? Waar had je genoeg van? Van het leven? Van het leven met Tanja? Ik kan me nog herinneren dat je tegen me zei dat ouder worden niet leuk was, en dat je een ander daar toch niet mee op kon zadelen. Ik weet nog hoe kwaad ik werd, en tegen je

zei dat jij toch ook heel lang voor Tanja hebt gezorgd. Je zweeg en zat met je mond vol tanden beteuterd te kijken. Had je me toen willen vertellen wat je van plan was?’

Vol met vragen dwaalt Anna verder in haar tuin. Gewapend met een klein keukenschaartje knipt ze voorzichtig wat gras en brandnetels weg rondom de frêle klaprozen. De blaadjes zal ze later oprapen voor in een ontspannende kruidenmix. Ze houdt niet van de smaak van valeriaan, die daar ook in zou passen, en ook niet van hop, veel te bitter. Kamille kan ook en citroenmelisse, maar zouden die twee smaken goed samengaan? Ze besluit om dat binnenkort eens uit te proberen.

In plaats van een plan te maken voor de moestuin, studeert Anna in haar kruidenboeken. Ze houdt er niet van om naar de dokter te gaan en probeert zichzelf te helpen met haar eigen kruidenapotheek. Ze heeft nog maar zelden aanvallen van woede, maar als dat toch nog eens gebeurt, dan weet ze dat ze de citroenmelisse kan gebruiken om te kalmeren.

